

Πρέπει να νηστεύουμε και μετά τη Θεία Κοινωνία;

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Έχουμε βάλει μέσα μας το Χριστό! Σκεφθείτε να υβρίζουμε τον πλησίον μας, να τον αδικούμε, να τον κλέβουμε!

«Ενώ έχουμε φάει «αμνό», να γινόμαστε «λύκοι»! Ενώ έχουμε φάει «πρόβατο», να αρπάζουμε σαν τα λιοντάρια! Πώς θα απολογηθούμε, όταν κάνουμε τέτοιες αμαρτίες, έχοντας προηγουμένως κοινωνήσει;» (Άγιος Ι. Ρ.Γ. 58: 508).

Μια τέτοια αμαρτία (μετά τη Θεία Κοινωνία) ζυγίζει πολύ βαριά! Ο Άγιος Ι. καυτηριάζει ακόμα και όσους μετά τη Θεία Κοινωνία το ρίχνουν στο κρασί και στο φαγοπότι, διώχνοντας έτσι από πάνω τους τα χαρίσματα της Θείας Κοινωνίας! «Μη ρίψης χαράν τοσαύτην, μη εκχέης, τον θησαυρόν, μη επεισαγάγης μέθην την της αθυμίας μητέρα, την του διαβόλου χαράν, την μυρία τίκτουσαν κακά. Τον δε Χριστόν ένδον έχων τολμάς, ειπέ μοι, τοσαύτην επεμβαλείν μέθην;» (Ρ.Γ. 61: 232).

Και αν από μόνη της η τρυφή προκαλεί τον πνευματικό θάνατο (Α΄ Τιμ. 5:6) πόσο μάλλον μετά τη Θεία Κοινωνία! «Και ει εν άλλω καιρώ τούτο γινόμενον απόλλυσι, πολλώ μάλλον μετά την των μυστηρίων κοινωνίαν». (Ρ.Γ. 61: 231). Έλαβες «άρτον ζωής», και κάνεις πράγματα που επιφέρουν τον θάνατο; Δεν φρίττεις, «Συ δε άρτον ζωής λαβών, πράγμα θανάτου ποιείς, και ου φρίττεις;». (Ρ.Γ. 61:231). Γι΄

αυτό και ο Άγιος Ι. συνιστά ακόμα και νηστεία και μετά την Θεία Κοινωνία! Γράφει: **«Πριν κοινωνήσεις, νηστεύεις για να κοινωνήσεις άξια. Αφότου όμως μεταλάβεις, θα πρέπει να αυξήσεις την εγκράτεια, για να μην φανείς ανάξιος γι' αυτό που έλαβες.** Τί λοιπόν; Πρέπει να νηστεύουμε και μετά τη Θεία Κοινωνία; Καλό είναι αυτό, αλλά δεν θα σας υποχρεώνω να το κάνετε. Απλά σας συμβουλεύω να μην το ρίχνετε στο φαγοπότι και στην απληστία» (PG 61:231).

Ελεημοσύνη!

Ο Άγιος Ι. το θεωρεί αδιανόητο, να έχεις κοινωνήσει, και να αδιαφορείς για τον πλησίον σου! Να βλέπεις μπροστά σου το Χριστό γυμνό και πεινασμένο στο πρόσωπο του άλλου, και συ να μην του δίδεις σημασία! «Τι λέγεις; Ανάμνησιν Χριστού ποιείς, και πένητας παροράς και ου φρίττεις;» (P.G. 61:229). «Αν έκανες μνημόσυνο του παιδιού σου ή του αδερφού σου, και δεν έκανες, όπως λέει το έθιμο, «τραπέζι» στους φτωχούς, δεν θα σε έτυπτε η συνείδησή σου; Όμως τώρα που γίνεται «ανάμνηση» του Δεσπότη σου και δεν κάνεις το παραμικρό!» (P.G. 229-230). «Θρέψωμεν τον Χριστόν, ποτίσωμεν, ενδύσωμεν• ταύτα της τραπέζης εκείνης άξια» (P.G. 61: 232). Συνιστούσε μάλιστα στους πιστούς να φέρνουν τους αρρώστους στο Ναό, ώστε έχοντας (οι πιστοί) προηγουμένως κοινωνήσει, να δείχνουν αμέσως και εμπράκτως την κοινωνία τους με τον πλησίον, βοηθώντας τους αρρώστους!

Ο Άγιος Ι. έφθασε μάλιστα στο σημείο να ειπεί, πως όποιος έχει κοινωνήσει και δεν βοηθά τον πλησίον του, κάνει μεγαλύτερο έγκλημα από τον άσπλαχνο δούλο της παραβολής! (Μτ. 18: 23-43). Ενώ δηλαδή ο κύριός του του χάρισε δέκα χιλιάδες τάλαντα, αυτός (ο δούλος) δεν ήθελε να χαρίσει στον σύνδουλό του ούτε εκατό δηνάρια! «Και ο Κύριος οργίσθηκε και τον παρέδωσε στους βασανιστές» (Μτ. 18:34). Και ο Άγιος Ι. σχολιάζει: «Γεύθηκες το Αίμα Δεσποτικόν, και δεν δίδεις σημασία στον αδερφό σου;!

Δεν άκουσες τι έπαθε αυτός που απαιτούσε τα εκατό δηνάρια;! Ακύρωσε τη «δωρεά» που του έκανε ο κύριός του! Δεν καταλαβαίνεις πως τέτοιος είσαι και συ ακόμα και χειρότερος! Ήσουν πάμφτωχος (από αρετές) «μυρίων γέμων αμαρτημάτων», και όμως ο Θεός σου συγχώρησε τις αμαρτίες σου, και σε δέχθηκε στην «Τράπεζά» Του. Και συ ούτε καν συγκινήθηκες, ώστε να γίνεις πιο φιλόανθρωπος προς τον πλησίον! Λοιπόν τίποτε άλλο δεν απομένει και για σένα, παρά να σε παραδώσουν στους βασανιστές!»(P.G.61, 230 , ελεύθερη απόδοση).

Πηγή:athanatosoikoskyriou.blogspot.gr